

Sokid jalga ja kingikotti

REPRO

Igapäevased sokid, mida kantakse kalosside või saabaste sees, võiksid olla tumedast jämedast tugeva keeruga maavillasest lõngast.

Nende sääred peaksid olema kootud jalale liibuvas soonikkoes. Kude olgu tihe, kuid mitte liiga kramplik. Veidi puine sokk pole kandmiseks mõnusalt elastne, kuid kulub vähem.

Kanna ja põiaosa tugevdamiseks kasutatakse kudumisel koos villasega mingit sünteetilist lõnga. Vastupidavama sokikanna võib kududa ka patentkoe sarnase triibulise pinnana. Selleks tehke nii. Esimesel parempidisel real ääresilmus kudumata ära tõsta, üks silmus kududa parempidi, teine silmus kudumata ära tõsta. Selle käiguga kududa rea lõpuni, ka viimane silmus läbi kududa.

Järgmisel (pahempidisel) real kududa läbi kõik silmused peale esimese.

Teisel parempidireal jätta kudumata sama silmus, mis jäi kudumata ka esimesel real.

Kõige lihtsamate sokkide sääred võib teha värviliste triipudega. Need võivad olla kitsamad või laiemad, põhilõngaga toon-toonis või kontrastsed. Võib kududa ka üleni triibulisi sokke.

Samuti võib sääre kaunistamiseks valida kirmustri. Kui muustriline säär teha parempidikoes, peaks serv olema kahekordne. Selleks kududa 3–4 rida parempidi; järgmine rida, millest tekiks murdekoht ääre tagasi käänamiseks, kuduge nii: 2 silmust parempidi kokku ja 1 õhksilmus. Kui serv on seestpoolt kinni õmmeldud, moodustub säärele nägus sakiline äär.

Soki kudumist võib alustada mõne sentimeetri kõrguse soonikuga (10–12 rida), seejärel kududa lihtsat vöökirja, edasi teha veel veidi soonikut, siis parempidikudet, kuni soovitud sääreplikkus käes. Tulemus on ilusam, kui vöökirja piiritleda kaherealise kontrastse triibuga. Korrektsuse huvides tuleks soonik lõpetada põhilõngaga parempidikoes. Sääre kudumiseks peaks valida sellise mustrit, mis sobiks soki silmuste arvuga.

Kahe ja enama lõngaga kootud kude venib vähe ja võib juhtuda isegi nii, et valmis sokk on kitsas ega mahu jalga. Sellise olukorra vältimiseks oleks

mõistlik kududa soonik peenemate varrastega ning kirjale üleminekul vahetada vardad jämedamate vastu. Teisel juhul on otstarbekas kasvatada igale vardale üks silmus juurde, aga pärast kirja lõppu võtta need kokku, et silmuste arv oleks sama mis enne muustrit.

Kui soovitakse teha üleni muustrilist sokki, peaks kiri olema lihtne ja hõre, et põhilõng jääks kindlalt ülekaalu. Selline variant valitakse siis, kui lõng on peenike. Jämedast lõngast muustriga sokid saavad liiga paksud ja puised.

Ühevärviliste tubaseks kasutamiseks mõeldud sokkide kaunistamiseks võib sooniku asemel kududa kaheharulise palmiku, mida saab varieerida keeruvahede lühendamise või pikendamise. Palmikute vahele sobivad pahempidine kude ja kitsad keerdsilmustest püstribud.

Lihtsa pitskoes sääre saamiseks luua viiega jaguv arv silmuseid, siis kududa 2 silmust pahempidi, 3 silmust parempidi ja nii 4 rida. Viiendal real teha 2 silmust pahempidi, 1 õhksilmus, siis võtta 3 silmust parempidi kokku, teha uuesti õhksilmus ja 2 pahempidi silmust.

Rohkete õhksilmuste tõttu saab kude liiga veniv, mida võib parandada, kui kududa pahempidiste silmuste vahele 1 pahempidine keerdsilmus.

Koemuustrilised sokid on kõige ilusamad, kui lõng on valge või heledas toonis.

Mida heledam lõng, seda selgem ja esilepäasvam on muster.

Neile kootakse muster ainult soki peale, s.o teisele ja kolmandale vardale. Tallapool on lihtne parempidiste silmustega.